

Zapadne organizacije za ljudska prava i parničenje pred njima

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

www.islamqa.info

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ كلمة حول منظمات حقوق الإنسان الغربية وحكم التحاكم إليها ﴾

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام - سؤال وجواب

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Zapadne organizacije za ljudska prava i parničenje pred njima

Pitanje:

Organizacije za ljudska prava u svijetu pozivaju ka jednakosti i pravednosti, te zabranjuju nepravdu i nasilje koja je zasnovana na nacionalnoj ili rasnoj pripadnosti, kao što pozivaju i mnoge druge univerzalne vrijednosti i principe. Da li postoji nešto sporno ukoliko bi se takvim organizacijama i udruženjima surađivalo i ako postoji šta sporno u njima, pojasnite nam o čemu se radi?

Odgovor:

Hvala Allahu.

Prvo: Musliman ne smije sebi dopustiti da bude obmanut pojmovima tipa zapadne ili evropske organizacije za ljudska prava. One i pored toga što, prema onome što je vidljivo, pomažu potlačene, štite prava ugroženih, što je bez sumnje dobro, imaju i druge zadatke.

One se, nerijetko bore protiv institucije porodice, otvaraju vrata koja vode ka vrijeđanju islama i Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i drugih poslanika.

Također se bore protiv sprovođenja određenih islamskih propisa poput kamenovanja za blud, smrtne kazne za otpadnika od islama, odjsecanja ruke kradljivcu. Također se bore protiv islamskih propisa vezanih za žene,

kao što su: obaveza da žena mora imati dozvolu staratelja za udaju, naredba da se pokrije, zabrana da se miješa sa muškarcima, i drugih propisa, želeći time da učine čovjeka potpuno slobodnim kako bi mogao raditi šta želi, nepridržavajući se pri tome nikakvih moralnih principa i univerzalnih šerijatskih propisa.

U najkraćim crtama, ono u šta pozivaju ove organizacije jeste:

- Da čovjek može raditi bilo moralno nastrane stvari, pa podržavaju lezbejke, homoseksualce, transvestite;
- Da čovjek može birati vjerski nastrane stvari, tako može birati koju će vjeru negirati, može izražavati svoje mišljenje – mada na račun vjerovjesnika, bez ikakvog straha i strepnje, kao što učestvuju u 'oslobađanju' žene od ograničavanja oca, brata, muža i vjere.

Drugo: Ovo su neke stavke koje su spomenute u univerzalnoj deklaraciji o ljudskim pravim, a koje su prihvaćene 10. decembra 1948 godine:

- Član 2: Svakome pripadaju sva prava i slobode utvrđene u ovoj Deklaraciji bez ikakve razlike glede rase, boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovine, rođenja ili neke druge okolnosti.

- Član 18: Svako ima pravo na slobodu mišljenja, savjesti i vjere; to pravo uključuje slobodu da se mijenja

vjera ili uvjerenje i slobodu da se, bilo pojedinačno ili u zajednici s drugima, javno ili privatno, iskazuje svoja vjera ili uvjerenje poučavanjem, praktičnim vršenjem, bogoslužjem i obredima.

- Član 19: Svaka osoba ima pravo na sopstveno mišljenje i slobodu govora što obuhvata pravo na stav u čemu ga niko ne može ometati. Svako ima pravo na slobodu mišljenja i izražavanja, koja uključuje pravo na širenje ideja putem bilo kojeg medija.

Sva ova prava i slobode koje se zagovaraju u ovoj deklaraciji čine vjernika i nevjernika jednakopravnim po svim tim pitanjima. Allahovog roba i roba šejtana stavljaju na isti položaj i brinu se o pravima čovjeka ma kakve on ne(vjere) bio kako bi mogao da uživa sva prava u svome nevjerovanju. Sve ovo je u suprotnosti sa Allahovim zakonom.

Allah Uzvišeni veli: ***Zar ćemo muslimane sa nevjernicima izjednačiti?! Šta vam je, kako rasuđujete?***

Zar ćemo postupiti s onima koji vjeruju i čine dobro kao sa onim koji prave nered na zemlji, ili zar ćemo postupiti s onima koji se grijeha klone isto kao i sa grešnicima? (Sad, 28.)

Zar da vjerniku bude isto kao grešniku? (Es-Sedžda, 18.)

Ovom deklaracijom se želi ukinuti propis vezan za otpadnika od vjere, ona poziva ka mogućnosti ispoljavanja svih vidova ateizma, otvara vrata svima onima koji žele, da kroz slobodu govora napadaju islam i Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Čovjek po ovoj

deklaraciji smije da govori šta želi bez bilo kakve zabrane.

Ova pravila su ništavna, i ona su njima prihvatljiva za njih i njihovu vjeru, ali nama nisu jer nisu u skladu sa našim čistim vjerezakonom koji odgovara svima, i pojedincu i zajednici i teži ka igradnji i usavršavanju moralnih ćudi kod ljudi, vodeći pri tome brigu o ćovjekovom razumu, njegovoj ćasti, tijelu, imetku i usmjeravajući ih ka vjeri sa kojom je Allah zadovoljan.

2) Član 3: Svatko ima pravo na život, slobodu i osobnu sigurnost.

Polazeći od ovog prava, udruženja za ljudska prava štite prijestupnike od smrtne kazne, optužujući pri tome islamske zemlje u kojima se sprovode određene sankcije poput kamenovanja bludnika, ubijanja onih koji na zemlji nered ćine. Ćak se ove organizacije ponose time što su u pojedinim zemljama uspjele da ukinu smrtne kazne i sankcije za one koji ih (po islamu) zaslućuju.

Ovakav pristup je u suprotnosti sa zdravim razumom, neiskvarenom prirodom i sa savršenim islamskim vjerezakonom jer time se upućuje poruka zloćincima da mogu ćiniti šta hoće, jer njihov život niko ne smije da ugrozi.

Oni pozivaju da svako ima pravo na život i slobodu, pa makar taj život lićio na životinjski, i makar ta sloboda uzrokovala nered u porodici i drućstvu.

3) Član 16: Punoljetni muškarci i žene imaju pravo na sklapanje braka i osnivanje obitelji bez ikakvih ograničenja glede rase, nacionalnosti ili vjere. Oni imaju ista prava prilikom sklapanja braka, u braku i tijekom razvoda.

Ovim članom se poništava uloga koju u islamu ima staratelj žene prilikom njene udaje, u čemu je velika mudrost, jer da šerijat nije propisao ovo, vidjeli bismo kako mnoge djevojke griješe prilikom izbora bračnog druga i kako bi padale u ruke onih koji samo žele da ih obeščaste i nakon toga ostave na cjedilu.

Ovim članom se i ženi kao i mužu daje pravo na razvod, što je prouzrokovalo da žene načine mnoge probleme svojim muževima, uništavajući pri tome bračni i porodični život.

Ko poznaje prirodu muškarca i žene zna da se njih dvoje po ovom pitanju nikako ne mogu izjednačiti, jer ukoliko se izjednače onda će nastati mnogi problem jer nijedna kuća i porodica neće moći da normalno počiva na ovakvim iskrivljenim principima.

Pored svega ovoga, treba imati na umu da se odluke ovakvih organizacija koriste u političke svrhe kako bi se nanijeli problemi muslimanskim zemljama koje propagiraju čisti islamski moral i moralne vrijednosti, te koje koliko toliko primjenjuju islamske propise. Pojedine muslimanske zemlje su ukinule smrtnu kaznu i unijeli su stroge mjere kada je u pitanju zasnivanje bračne zajednice u ranim godinama i mnoge

druge stvari, što je prouzrokovalo veliki procenat nereda u mnogim segmentima života.